

תהלים

קינג

בו יסופר נפלאות מיציאת מצרים:

א הַלְלוֹיָה וְהַלְלוֹו עֲבָדִי יְהוָה הַלְלוֹו אֶת-שְׁמָם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרֵךְ מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: ג מִמְוֹרָה-שִׁבְטָמֵשׁ עַד-מִבּוֹאוֹ מִהְלָל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל-כָּלְגָוִים וְיְהוָה עַל הַשָּׁמִים בְּכָזְבָן: ה מַיְּכִירָה אֶלְהָיָנוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּה: וְהַמְּשֻׁפְּלִילִי לְרֹאֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: וְמִקְיָמִי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפָת יְרִים אֲכִיוֹן: ח לְהַזְׁשִׁיבִי עַם-גְּדוּלָים עַמּוֹ: ט מְזֹשִׁיבִי וְעַקְרָתָה הַבִּית אֶסְמָהָנִים שְׁמָהָה הַלְלוֹיָה:

קיד.

בו מוכואר מפני מה וכמה יהודיה למלכות:

א בְּצָאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יְעַקְּבָן מִעֵם לְעֵזָה: ב הַיְתָה יְהוָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁלֹתָיו: ג הַיְם רָאָה וַיָּנַם הַיְּرָדֵן וַיַּפְּבַּךְ לְאַחֲרָו: ד הַהְרִים רַקְדוּ בְּאַיִלִים גְּבֻעוֹת בְּבָנִי-צָאן: ה מַה-לְךָ הַיְם כִּי תַּנַּס הַיְּרָדֵן תַּפְּבַּךְ לְאַחֲרָו: ו הַהְרִים תַּרְקְדוּ בְּאַיִלִים גְּבֻעוֹת בְּבָנִי-צָאן: וְמַלְפְּנֵי אֶרְזָן חַוְּלִי אֶרְזָן מַלְפְּנֵי אֱלֹהָה יַעֲקָב: ח הַהְפְּכִי הַצּוֹר אֲגָמִים חַלְמִישׁ לְמַעֲינָנוֹ-מִים:

קטנו.

תפילה על אריכות תגלות שעשה לנוomo של� יהללה:

א לֹא לְנוּ יְהוָה לְאַלְנוּ כִּי-לְשָׁמֶךָ תָּנוּ כְּבָזָד עַל-חַסְדֶּךָ עַל-אַמְתָּךָ: ב לְמָה יָאַמְרוּ הַגּוֹיִם אַיְהָנָא אֶלְהִיָּם: ג וְאֶלְהָיָנוּ בְּשָׁמִים כָּל אַשְׁר-חַפֵּץ עֲשָׂה: ד עַצְבִּיהם בְּסָפָר וּוְהַבְּ מַעֲשָׂה יְדֵי אָדָם: ה פְּה-לְהָם וְלֹא יַדְבְּרוּ עִינִים לְהָם וְלֹא יְרָאוּ: ו אָנוּנִים לְהָם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֲפָלָה לְהָם וְלֹא יִרְחֹזּוּ: ז יְדִיהם וְלֹא יִמְשֹׁן רְגִלֵּיהם וְלֹא יִהְלֹכוּ לְאַיְהָגּוּ בְּגָרוֹנִים: ח בְּמוֹתָם יְהָיוּ עַשְׁלִيهָם כָּל אַשְׁר-בְּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיְהָוָה עֹזָרָם וּמְגַנֵּם הוּא: י בֵּית אַהֲרֹן בְּטַח בְּיְהָוָה עֹזָרָם וּמְגַנֵּם הוּא: אָ יְרָאִי יְהָוָה בְּטַח בְּיְהָוָה עֹזָרָם וּמְגַנֵּם הוּא: כ יְהָוָה וְכָרְנוּ יְבָרֵךְ אַתְּבָית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אַתְּבָית אַהֲרֹן: ג יְבָרֵךְ יְרָאִי יְהָוָה לְקָטְנוֹתִים עַם-הָגְדָּלִים: ד יְסַף יְהָוָה עַלְיכֶם עַלְכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: ט בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְהָוָה עֲשָׂה שָׁמִים וְאֶרְזָן: ט שָׁמִים שָׁמִים לְיְהָוָה וְהָאָרֶץ נָטוּ לְבָנֵינוּ אָרֶץ: י לֹא הַמְּתִים הַלְלוֹיָה וְלֹא כָּל-יְרִדי דִּוְמָה: כ וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהָוָה מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוֹיָה:

המשך ביאור למסכת כתובות ליום רביעי עמוד א

בתרומה הוא מחשש שמא ימושג לה בום של תרומה בבית אביה,
ותשקה מוננה לאחיה ואחותה שנאים בהנים, וסבירות המשנה
הראשונה שאחר שהגע מוננה לחינשא והתחייב הבעל במוננותה
אין לחושש לבך, כיון שבעליה מייחד לה בבית, ואין קרוביה מצויים
שם, ובתרייתה – ואילו המשנהacha חרונה סוברת שתעם הגזירה
הוא משות סימפּון – שמא ימצוא בה מום בשעת נשואין, ולכן גם
בשהגע ומנה להינשא יש לחושש לך, שהרי עדין לא בדקה
מכומים.
17

הארוסה לאוכל בתרומה אף אחר שהגיע מן הנישואין. מבארת
2 הגמרא: אָפָר עַלְלָא, וְאַתְּיָמָא – ושיש אומרים שאמר זאת رب שמואל
3 בר יְהָוָה, טעמה של המשנה האחרונה הוא משות 'סימפּון' –
4 ביטול הקידושין, כלומר, שמא ימצא בה בעלה מום לאחר
5 שישאננה ובטל את הקידושין, ונמצא שהיתה רה בשעת אכילת
6 התרומה, ויש לחושש להה אָפָר שכך הרגיע מן נישואיה.
7 מסקנה הגמרא: בְּשַׁלְמָא לְעַוְלָא – מובן הדבר לפי הלשון שעולה
8 הוא שאמור כן, שהרי הוא ביאר לעיל (ט) דקמִיתָא – למשנה
9 הריאשונה, הטעם שארוסה שלא הגיע ממן נישואיה אינה אוכלת